

forsyning end opvarmning ved oliefyr. Tanke der har været sløffet vil ikke igen kunne tages i brug til opbevaring af olieprodukter uden inspektion og eventuel renovering foretaget af en tankfabrikant, som har en gyldig typegodkendelse til fremstilling af den pågældende tank.«

Det er derfor min opfattelse, at bekendtgørelse nr. 987 af 1. november 2000 om tankstationers salg af visse olieprodukter ikke medvirker til en forøget miljømæssig risiko.

Spm. nr. S 1995

Til skatteministeren (9/3 01) af:

Ebbe Kalnæs (CD):

»Har ministeren efter nærmere overvejelse planer om at tilbagekalde bekendtgørelse nr. 987 af 1. november 2000, eller kan ministeren godtgøre en væsentlig ændring af tilstanden siden bekendtgørelse nr. 987 af 1. november 2000?«

Svar (22/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Forskellen i afgiftsatserne på dieselolie og fyringsolie er tilpas stor til, at der opstår et incitament til at tanke fyringsolie på dieselmotorer. Det er en udbredt opfattelse, at forskellen i kvalitet på de to olieprodukter er så lille, at dieselmotorer ubesværet kan køre på fyringsolie. Problemstillingen er dog ikke særlig stor, så længe fyringsolie sælges fra tankbiler eller i mindre dunke.

Efterhånden som det gik op for folk, at nogle benzinselskaber havde opstillet standere med fyringsolie, kunne Skatteministeriet og andre konstatere, at problemerne med påfyldning af fyringsolie voksede støt.

Dette fremgår blandt andet af den debat, som i foråret 2000 fandt sted i biltillægget til BT samt i Jyllands-Posten. Skatteministeriet og Told- og Skattestyrelsen har endvidere modtaget flere henvendelser om den ulovlige tankning af fyringsolie. Det fremgår af disse henvendelser, at tankning af fyringsolie også er gået ud over ejerne af de stationer, som ikke har standersalg af fyringsolie. Dertil kommer Told/Skats egne kontrolobservationer.

Når der i blandt andet avisartikler direkte opfordres til en ulovlig adfærd, er Skatteministeriet

et som ansvarlig myndighed nødt til at gribe ind.

Skatteministeriet havde i realiteten 3 muligheder for indgreb:

- Forbud mod standersalg af fyringsolie,
- Afgiftsforhøjelse på fyringsolie solgt fra standere på tankstationer, eller
- et indgreb, som i et vist omfang regulerede salget af fyringsolie.

Skatteministeriet valgte den sidste løsning, som trods alt var den mindst indgribende.

Jeg kan desuden oplyse, at Told- og Skattestyrelsen har været på kontrol- og vejledningsbesøg, og erfaringerne herfra vurderes i øjeblikket. Resultatet af disse vurderinger kan eventuelt give anledning til præciseringer.

Spm. nr. S 1996

Til skatteministeren (9/3 01) af:

Ebbe Kalnæs (CD):

»Vil ministeren, med henvisning til tidligere spørgsmål nr. S 788 – S 791 af 8. december 2000, oplyse, om planerne for farvning af afgiftsfri gas- og dieselolie er kommet nærmere en løsning og beslutning, og vil ministeren oplyse, hvornår en løsning kan forventes?«

Svar (22/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Som jeg nævnte i min besvarelse af spm. S 791 af 3. januar 2001 er jeg enig med spørgeren i, at der bør indføres en farvningsordning, som omfatter al lavt beskattet fyringsolie. I mit svar af samme dato til spørgeren på spm. S 788 har jeg redegjort for de hidtidige bestræbelser for at få indført såvel en fælleseuropæisk farvningsordning som en national ordning. Siden spørgeren sidst spurgte til fremdriften i sagen om indførelse af en farvningsordning har Skatteministeriet anmodet Miljøstyrelsen om en udtalelse om, hvorledes en farvningsordning med de to stoffer kan etableres for at være miljømæssig forsvarlig. Skatteministeriet har endnu ikke modtaget svar herpå.

Jeg forventer, at en fælles farvningsordning i EU vil blive vedtaget i indeværende år, og at en